

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XI. Quid homini undequaque desolato agendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

vacant otio, & falsam sibi arrogant pacem: necon & illi denique qui sui propriis institutis plus quoq' inheret, eique forte quadrangita vel amplius annis vi- xere contenti, & magna interim extrinsecus fecer'e opera, interiorum passionum & vitiorum fardibus con- cinnata.

C A P V T XI.

*Quid homini unde quaque desolato
agendum.*

SUPERIORI libro plura illius durissimæ purgationis agriculturæ laborantibus remedia tradidimus, que non incommodè huic etiam Illuminariæ viae purgationi postulant applicati; interim breviter hanc admonitionem ex Rusbrochio trademus, qui lib. 2. spiritualium nuptiarum, cap. 30. ita scribit: *Quisquis hanc patitur desolationem & penitiam, liberetur bonos inquit homines, eisque suam aperiat & queratur miseriariam, eorum, & bonorum omniam, & eo ius Ecclesie preces implorare.* Amendat interim humili corde, nihil se præter vitia & defectus habere ex seipso, & cum patientia & sui resignatione dicat verba illa S. Job: *Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est;* sit nomen Domini benedictum. Deleat & relinquat se ipsum in omnibus, & dicat ex animæ lete: *Domine, aquæ p. ratus sum eorum omnium, quibus despoliatum me sentio, inopiam & paupertatem perpeti, quatenus tibi placeat, & ad tuum honorem & animæ meæ cedit salutem & utilitatem, quam illis abundare.* Non mea, Domine, voluntas naturalis, sed tua & mea rationalis vel spiritus tuus fiat. *Omnino enim totum sum tuus, & si potest ad tuum esse laudem, tam libenter mergi velim in infernum, quam recipi in cælum.* Fac mecum, Domine, secundum excellentissime misericordia tua voluntatem.

Hoc pacto ex omni sua afflictione, perpetuissime, & desolatione internum sibi eliciat & efficiat gaudium, torumque se DEI manibus offerentis, le pro illius honore quidpiam pati posse latetut. Revera, si in hac parte recte legesse sit, & ex animo ita facete valebit, numquam poterit tam in-
gens gaudium internum experiri. Nihil enim DEUM ferventer amanti jacundus est, quam ut sentiat se dilecti sui proprium esse. Sin vero per virtutum iter ad hunc usquegradum ascendit, et iam si modos omnes praedictos non sit expertus, nihil refert: nec enim id necesse est, modo ipso virtutum fundo praeeditum se sentiat, quod est in agendo humili obediencia. & in tolerando pa-
tientis resignatio; in quibus duobus, modus iste vel gradus perpetua fecunditate consilit.

Circa hac anni tempora Sol Libram ingreditur, & dies ac noctes aequalibus spatiis clauduntur, Solque ipsam lucem tenebris exaequat. Ita & Christus in homine sic defolat: o libra aequilibriu obtinet, sive enim dulcibus eum afficiat, sive amaris, sive lucem infundat, vel opprimat tenebris; si ve aliud ei quid: iam imponat, semper libra servat aequalitatem, & omnia aequaliter accipit, semper tamen peccato excepto, quod penitus oportet esse profligatum. Poterit cum ita omni est consolatione destitutus, & pro suo iudicio virtutum omnium expers, & tam a DEO quam a creaturis omnibus derelictus, si bene colligere & coactervare norit frumentum & vinum, generis omnis fruges suam jam adepta sunt maturitatem.

Thom. à Iesu Oper. Tom. II.

Quo significatur, quidquid corpus quovis modo perpeti potest, id totum Domino DEO sine superioris voluntatis detractione vel contradictione libenter ac ululo offerendum esse. Itemque virtutes omnes externas & internas, quae dum amoris duraret astus & ardor, delectabiliter exercabantur, eas jam, quatenus cognosci possunt & vites suppetunt, cum labore & bona voluntate seu bono corde colendas & exercitandas, sicutque DEO offendendas esse neque ambigendum, quin numquam majoris apud DEUM prei, aut dignitatis, aut excellentiae fuerint. Ad hæc, consolatione omni umquam à DEO praefixa, quatenus eidem honorificum esse possit, libenter carendū est. Ira inquam frumenti, & omnigenum frugum maturatum, unde perenniæ vivemus & locupletes erimus coram DEO, comparatio & aggregatio est: & hoc pacto virtutes perficiuntur, & desperatio in vitum sempiternum communatur. Ex hujus generis hominum vita & patientia institutus & provocant ad meliora quo: quo: eos norunt, & apud ipsos commorantur, & ita virtutum eorum frumentum disseminatum in bonorum omnium ulsum mirifice multiplicatur. (Ecfrā:) Quia huc gradu homo à DEO, à seipso, à demone & creaturis omnibus fortiter probatur & visitatur, tentatur & impugnatur, ipsa resignationis virtus pro magna ac singulari perfectione illi recte tribuit potest.

C A P V T XII.

*Quo gradu virtutes exerceantur in
via Illuminativa.*

ILUD quod principaliter inter alia Spiritus sanctus per hanc purgationem intendit, est, infere-re mentibus nostris veras & solidas virtutes hu-militatis, patientie, obedientie, maximè tamen Theologicas, fidem, spem, & charitatem: hec sunt enim preciosissima monilia & inestimabiles mar-garita, quibus animam, quam sibi in sponsam e-legit, adornare solet. Et quia illi per molitas tribu-lationes transiit usque ad illud, ut non solum
Quid
Spiritus
S. præci-pue per
hanc
purga-tionem
intendat.

Quid
Spiritus
S.præci-
puè per
hanc
purga-
tionem
intendat.

conculca per se sita. Duo sunt autem doni Fortitiae
dinus effectus, à quibus anima in hoc statu mirum
in modum adjuvatur.

Primus est quadam fortitudo, quæ simplex dis-
citur, hominem ad potenter ac validum effi-
cens, ut omnia hac inferiora devincere possit: Primus,
quæ præterim ad tria donata sunt. Primo, ad per-
ciendas operationes viriles, quibus superètu pec-
cata, omnesque tentationes, & omnia hec inferio-
ra contemnantur, ornamentaque virtutum con-
serventur. Secundo, ad fortiter pugnandum con-
tra tentationes diabol, carnis & mundi. Tertio,
ad sufferendum omnem tribulationem, affliccio-
nem & adversitatem per veram patientiam, de
qua dicit Caffiodorus super Psalterium: Patien-
tia vincit adversa, non colluctando, sed sufferen-
do; non murmurando, sed gratias agendo: ipsa est que
facies totius voluntatis abstergit; ipsa est, quæ animas
DEO limpida reddit: & tunc totus homo exterior &

Aa *inte-*